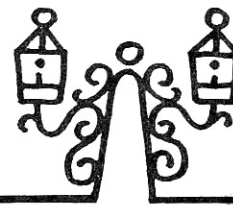

60 vuotta sitten

Jälestä jästiä eli tässä tapauksessa löylyä, sillä kysymys on opinsauunan päättymisestä 60 vuotta sitten kunnon löylytykseen Karhusaaren eli Luukisen vanhassa saunassa.

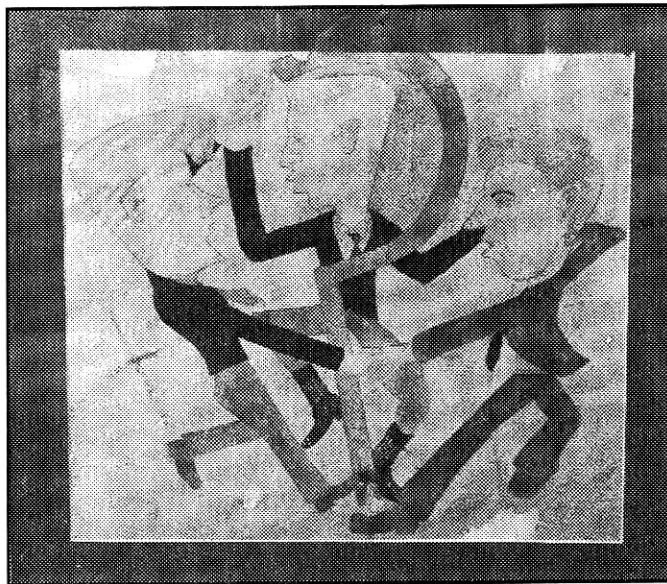
läästä kai johtuu, että en havahtunut millään tavalla, vaikka kuulin jo aikoja sitten puhuttavan penkinpainajaisista, niihin kun osallistutaa meilläkin sekä Rantalakedella että Suomen Turussa. Kolmas "Enkkel'" kirjoittaa ystäväkaupungissa Saksassa, mutta tuskin saunuu, vaikka onkin Saunarannan kasvatti. Ehdin jo valokuvatakin ikkunani alle liikenteseen jysähtäneet abiturientti kuormat, ennen kuin yhtäkkiä muistin, että — 60 vuotta, tasan.

Nyt istun naputtelemassa silmiäni edessä sama kuva, joka tässä poseeraa. Se on ainoa julkaistettu "taideteok-

seni" eli se avviisi, jonka maalasin oman penkinpainajaisrekemme peräpeiliin kiinnitettäväksi. Tapa oli sellainen eli hevosella ja reellä kun ajettiin konstailtiin tällaisia tauluja kertomaan kadunvarsille kerääntyneille oululaisille, mitä mietteitä pyöri isänmaantoivojen mielessä.

Kuvan erottamattomille ystävyksille, Kaima-Esko, Simi-Esko ja minä, olivat kirjoitukset varsinkin kahdelle viimemainitulle suuri kysymysmerkki, mutta oli siinä kai tenkkapoota Kaimallakin!

Niin sitä tanssittiin sekä hengessä että käytännössä. Me nimittäin järjestimme tanssiaisat samanaikaisen Tupalan IX:n luokan kanssa. Ammoisista ajoista lähtien Oulun abiturientit olivat viettäneet viimeistä koulupäiväänsä rekiäjelulla, joka yleensä oli päättynyt johonkin lähiseudun taloon, Knuu-

tilaan tai johonkin muuhun. Ohjelmassa oli aina ollut sauna talon puolesta ja siten tanssit, ainakin, jos joku tyttöluokka oli päätyttyä samaan paikkaan. Tarinoita kerrottiin.

Me, Lyseon VIII ja Tupalan IX, poikkesimme ensimmäisen kerran perinteestä. Perinteenmurtaja oli arvoisa rehtorimme Antti Jauho, joka jo hyvissä ajoin rupesi puhumaan meille illallisista ja

tanssiaisista Oulun Kauppaklubissa, joka silloin toimi Franzénin talon 2. kerroksessa. Antti sai tukea kollegaltaan Anna Häggiltä eli Tupalan pelätyltä Häkin Annalta, ja niin me sitten kokoontuimme Franzénin taloon. Siitä on tallella sekä pöytä- että tanssikuva, jossa ei näy kysymysmerkkejä.

Totta kai valvojat olivat mukana, Lyseon puolesta suomen kielen lehtori Anna Leinonen ja voimistelun lehtori likka Lyly, Tupalasta ainakin Pikku-Lassi, mutta eivät he iloamme häirinneet. Valvominen tuskin kävi työstä, mehän olimme kaikki hyvätapaisia. Luulen, että likka salli biljardihuoneessa tupakkoinninkin, kun joukossa tietysti oli joku nikotinistikin. Illalliset olivat tyylikäs tilaisuus, useimmille meistä ensimmäinen lajissaan. Salin katto oli korkealla ja ilo ka-

tossa, vaikka pöytäjuomissa ei ollut prosenttia prosenttia. Mutta nuori mieli kuohui kuin wichy. "O' jerum, jerum . . ."

60 vuotta . . . ja meitä on 30:stä jäljellä kuusi poikaa. Tyttöjä tiedän oleviksi muutamia ouluttaria, muutamia muualla, yksi civetär Lontoossa asti, loput taivaankaarella . . .

En tiedä, tuliko klubijuhlasta perinne — tuskin, mutta rekiäjelu jatkui niin kauan kuin oli hevosia. Jatkuneeko saunaperinnekin! Jouduin penkinpainajaispäivänä Rotuaarilla keskelle abirypästä ja ainakin kuulin sanan sauna, selvällä suomen kielellä, vaikka puhuttiin siinä myös toista kotimaista. Onnea eteenkin päin, tiedän, että tenttejä riittää kevääseen saakka!

"Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!"